

ако не го марзи за нищо, ако варди всяко тайно, ако примиува съ всякаго мирно и сладко, ако сожелява други тѣ, ако е любоиытенъ за да ся научи, ако не ся благодари на друго толко, колко то на работа та си, ако търпи юнажки всяка вредж, ако не изживлива тамъ гдѣ то нетреба, ико не гледа да добые съ лъжа, ако спомага на приятели тѣ си, кога то иматъ нуждѣ, ако гледа и Хората си да направи почтени и благополучни, ако е буденъ не всяка една негова работа, ако мысли добрѣ, кога то ще зафане единъ работж, ако ся наемва да иш стори, като види чи е добра и полезна, ако съ време отговоря на всяко писмо, кое то му проваждатъ, и ако пише и на ония, отъ които вижда чи може да ся запознае, и да ся ползува послѣ, и ако съ една дума, сички тѣ тия добро-дѣтели ги има и въ работи тѣ си, и въ слова та си и въ писма та си.

266-о. И тукъ треба да ся дава внимание кой на кого пише, никоги не треба да ся забравя приличниа почетъ. Предъ иѣколко време писвахж доволни церомонii въ писма та, и въ начяло то и на края. а сега добрѣ сторихж, гдѣ то ги оставихж, и отъ денъ на денъ правятъ по прости. Треба да пише человѣкъ и кратко и чисто, и само нуждни тѣ речи. Краткостъ та е най вуждна за онія, кои то ся готвятъ за голѣма търговіа, защо много пѫти ся случява на тѣхъ да иматъ да пишѫтъ много писма. Добро е юще неловѣкъ да приписва всяко писмо, което проважда другому. А търговски тѣ писма нуждно е всякоги да ся принисватъ за много причини; но и за то намерихж леснинж тѣ, и сега може человѣкъ току като пише писмо то, да му извади копіята за една минута лесно съ машина, ако нема време да го принише чинно въ търговски тѣ си книги (Тефтери).

267-о. Освенъ тія Карактеры има и други, Уничтожителни, когато иѣкой уничтожява иѣкое лѣ-